

LAPPEENRANTA Ruohosaaren muinaisjäännösinventointi 2005

Timo Jussila

Kustantaja: Lappeenrannan kaupunki

Sisältö:

Perustiedot	2
Inventointi	3
Maastokartta 1: 20 000	5

Kansikuva: Ruohosaaren länsipuoleisen niemen pohjoisosa kuvattuna Itäpuoleisen niemen länsirannan kallion laelta länteen. Niemien väissä Salolahti.

Perustiedot

Alue: Ruohosaaren alue. Painopiste saaren länsipuoliskossa, minne osayleiskaavamuutoksessa on luonnosteltu rakentamista. Edelleen painopiste muinaisen Saimaan rantojen tuntumassa alle 82 m korkeustasoilla.

Tarkoitus: Tutkia onko alueella vielä paikantamattomia muinaisjäännöksiä.

Tavoite: Alueen kattava tarkastus.

Työaika: Kenttätyöaika: 7.10.2005 , kaikkiaan 4 henkilötyötuntia maastossa + matkat.

Kustantaja: Lappeenrannan kaupunki

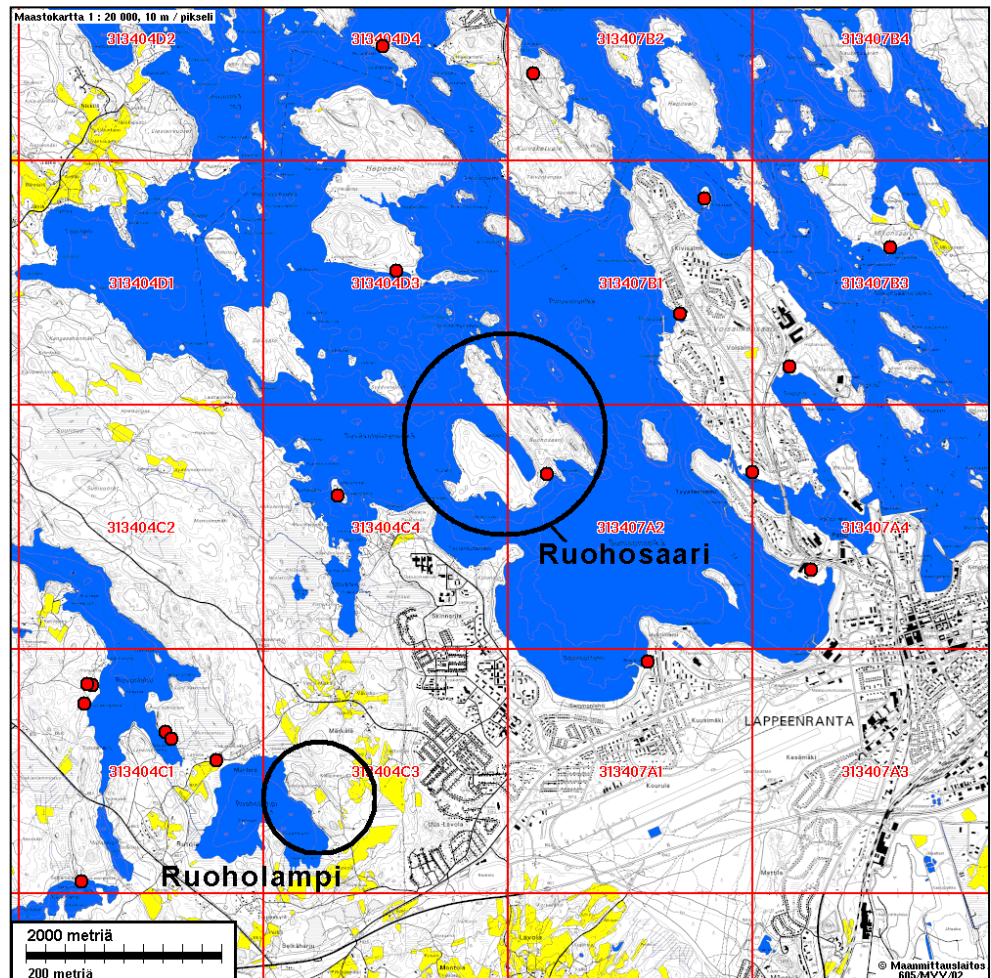
Tekijät: Mikroliitti Oy, Timo Jussila.

Aiemmat tutkimukset: Jussila T, inventointi v. 1998.

Tulokset: Alueelta tunnettiin ennestään yksi kivikautinen asuinpaikka, sekä Salpalinjan varustuksia. **Uusia muinaisjäännöksiä ei saassa havaittu.**

Paikannuskartta:

Punaiset pallot kartalla ovat esihistoriallisia muinaisjäännöksiä

Inventointi

Ruohosaaren osayleiskaavan muutoksessa on suunniteltu saaren läntiseen osaan uudisrakentamista, sekä sillan rakentamista Skinnarilasta Uittimensalmen yli Ruohosaaren luoteispäähän. Vuoden 1998 inventoinnissa tarkastin Uittimensalmen mantereenpuoleista maastoa varsin perusteellisesti, joten sitä aluetta ei nyt tarkastettu. Ruohosaassa keskityttiin v. 1998 saaren niemien välisen hiekkaisen kannaksen ja itäpuoleisen niemen etelärannan koekuopitukseen, jolloin alueelta löytyi yksi kivikautinen asuinpaikka hieman yli 80 m korkeustasolta. Muinaisen Saimaan korkein ranta 4000 eKr. on alueella n. 81 m korkeustasolla (mahdollinen lyhytaikainen tulvataso on saattanut ulottua 82 m tasolle). Korkeimman rannan tasossa on saassa monin paikoin havaittavissa kivikkopalteita sekä myös törmämuodostumia. Saaren etelärannoilla on Salpaliinjan varustuksia jotka on jo kaavaluonnoksessa otettu huomioon, eikä niihin kiinnitetty tässä inventoinnissa huomiota.

Inventoinnissa kävelin läpi saaren länsiosan rannat kattavasti Muinais-Saimaan rantatasoilla. Maaperä länsiosassa on kivinen hienoaineksinen moreeni, monin paikoin kalliainen. Kasvillisuus havupuuvaltaista (yleensä kuusi) sekametsää. Suurimmassa osassa rantaa (82 m tason alapuolella) maaperä on varsin kivinen, siinä määrin, että pyyntikulttuurin asuinpaikoille sopivia hiekkaisempia, tasaisempia ja hieman vähäkivisempiä maastonkohtia oli vain muutamissa kohden länsirannalla. Koekuopitin tällaiset – suppeahkot - maastonkohdat muutamain koekuopin, havaitsematta mitään esihistoriaan viittaavaa.

Kuva: saaren lounaiskärki Uittimensalmessa kuvattuna kaakkoon Kotaniemen suuntaan. Kalliolla inventoijan vene.

Kuva: Muinaisen Saimaan korkeimman rannan rantatörmää saaren länsiosan etelärannan tuntumassa rantasuon takana.

Saaren länsiosan etelärannan takana 80-82 m tasolla on kivistä kuusikkoa, jonne koverretut muutamat koekuopat eivät antaneet mitään viitettä esihistoriasta. Länsiosan itäranta on hyvin tiheäkasvuista metsää. Maaperän kivisyyden ja märkyuden takia alue ei ole potentiaalinen pyyntikulttuurin asuinpaikoille. Muutamille suppeille maastonkohdille tein lapiolla muutamia koepistoja.

Kuva: Saimaan korkeimman rannan törmää ja kivipalletta länsiosan itärannan eteläosassa.

Saaren itäosan lounaisrannalla on kallioiden ja jyrkän harjurinteen välissä hiekkainen muinainen lahdeke, jossa on v. 1998 havaittu kivikautinen asuinpaikka täsmälleen samassa tilassa kuin löydettäessä.

Kuva: Asuinpaikka sijaitsee kuvan taustalla, rinteen alla olevalla loivasti rantaan viettävällä hiekkaisella tasanteella. Kuvattu harjun päältä kaakkoon.

Saaren länsiosan niemen tyvessä on muinainen lahti (alle 80 m tasolla) korkeiden mäkien katveessa. Sen alue on nyt istutuskuusikkoa, ojista ja maannoksesta päätellen ilmeisesti vanhaa peltoa. Tämän lahden rantamat ovat maastoltaan joko jyrkkärinteistä harjua tai kalliota ja kivistä moreenimaata ja kuusikkoa. Muutama satunnainen koekuoppa ei tuottanut mitään mainittavia havaintoja. Alueen maasto ei ole potentiaalista kivikautisille asuinpaikoille. Saaren itäosasta tutkin tarkemmin ainoastaan sen etelä- ja länsirannat. Kalliopaljastumilla en havainnut lapinraunioita, jollaisia on pienen Saimaan saarissa tavattu. Rannat ovat alueella kallioiset ja jyrkät. Saaren pohjoiskärjessä on kallioiden välissä kivikautisilla korkeustasoilla joitain tasaisempia ja vähäkivisempiä maastonkohtia, joiden yleensä ohut maaperä oli soraista moreenia. Muutamat koekuopat näihin maastonkohtiin eivät tuottaneet havaintoja esihistoriasta.

Lopputulos on, että Ruohosaarella ei suurella todennäköisyydellä ole (järjellisin kustannuksin ja menetelmin löydettävissä) muita muinaisjäännöksiä kuin jo ennen inventointia tunnetut Salpalinjan varustukset ja em. kivikautinen asuinpaikka.

Espoossa 9.10.2005

Timo Jussila

Maastokartta 1: 20 000

